

P

21 de març
Dia Mundial
de la Poesia

Recomanacions del personal de les
Biblioteques Municipals de Girona

Biblioteques
de Girona

ANÒNIM ANGLÈS **Gatets, gatets!**

Traducció de Miquel Riera

Gatets, gatets pertot arreu,
gatets a la punta del meu peu,
gatets que s'enfilen a la falda,
que no fan cas ni de l'alcalde,
gatets que causen desgavells,
faran tot això quan siguin vells?

Gatets que es barallen a la cadira,
Gatets que si tomba i que si gira,
Hi ha un gatet dins del meu cap,
N'hi ha un rere cada maldecap!
Veig un gatet negre i un de ros,
Segur que només en tenim dos?

Recomanació de l'Eva de la #BiblioAllende

MONTSERRAT ABELLÓ

Visc i torno

Visc i torno
a reviure
cada poema,
cada paraula.
Estimo tant
la vida
que la faig meva
moltes vegades.

P

21 de març
Dia Mundial
de la Poesia

Biblioteques
de Girona

MARIA ÀNGELS ANGLADA

El jardí de Nausica

Homenatge a Marià Villangómez

El mot damunt del mot s'empelta i riu.
Cap paraula no es mor que no en floreixi
una altra al seu costat, de terra i d'or.
Suau com préssec, aspra d'aranyons,
bessons d'ametla, cireres enceses...
Passejo entre els versos, mot a mot,
flairo l'aroma alhora tendra i seca.
Las mans allargo a la pomera en flor
i en fruita saborosa del poema
i en volen, cel amunt, ocells innúmers.
“Enllà veuen el mar que els alts penyals
afronten.”

W. H. AUDEN **Musée des beaux arts**

Traducció de Salvador Oliva

Sobre el dolor no van equivocar-se mai
els vells mestres: que bé que van entendre
el lloc que té entre els homes, com sorgeix
mentre algú altre menja, o obre una finestra,
o simplement es passeja avorrit;
com, mentre els vells esperen amb passió i reverència
el naixement miraculós, sempre hi ha d'haver nens
patinant en un llac vora del bosc,
que no volien pas que tingués lloc per força.
Mai no van oblidar
que fins i tot el terrible martiri ha de seguir el seu curs,
sigui com sigui, en un racó, en un lloc de desordre
on els gossos van fent vida de gos,
i el cavall del botxí
es refrega les anques innocents a la soca d'un arbre.

A l'Ícar de Brueghel, per exemple, amb quina calma
tot va allunyant-se del desastre; el llaurador potser
haurà sentit el xap, el crit abandonat; però, per ell,
no era pas cap caiguda d'importància: el sol brillava,
com ho havia de fer, sobre unes cames blanques
que desapareixien dins la verdor de l'aigua.
I el vaixell car i delicat, que havia d'haver vist
alguna cosa sorprenent, un noi caient del cel,
se n'havia d'anar cap a algun lloc, i va salpar
calmosament.

Consejos para la mujer fuerte

Si eres una mujer fuerte
protégete de las alimañas que querrán
almorzar tu corazón.

Ellas usan todos los disfraces de los carnavales de la
tierra:

se visten como culpas, como oportunidades, como
precios que hay que pagar.

Te hurgan el alma; meten el barreno de sus miradas o
sus llantos

hasta lo más profundo del magma de tu esencia

no para alumbrarse con tu fuego

sino para apagar la pasión

la erudición de tus fantasías.

Si eres una mujer fuerte

tienes que saber que el aire que te nutre

acarrea también parásitos, moscardones,

menudos insectos que buscarán alojarse en tu sangre

y nutrirse de cuanto es sólido y grande en ti.

No pierdas la compasión, pero témele a cuanto

conduzca

a negarte la palabra, a esconder quién eres,

lo que te obligue a ablandarte

y te prometa un reino terrestre a cambio

de la sonrisa complaciente.

Si eres una mujer fuerte

prepárate para la batalla:

aprende a estar sola

a dormir en la más absoluta oscuridad sin miedo

a que nadie te tire sogas cuando ruja la tormenta

a nadar contra corriente.

Entrénate en los oficios de la reflexión y el intelecto
Lee, hazte el amor a ti misma, construye tu castillo
rodealo de fosos profundos
pero hazle anchas puertas y ventanas
Es menester que cultives enormes amistades
que quienes te rodean y quieran sepan lo que eres
que te hagas un círculo de hogueras y enciendas en el
centro de tu habitación
una estufa siempre ardiente donde se mantenga el
hervor de tus sueños.
Si eres una mujer fuerte
protégete con palabras y árboles
e invoca la memoria de mujeres antiguas.
Has de saber que eres un campo magnético
hacia el que viajarán aullando los clavos herrumbrados
y el óxido mortal de todos los naufragios.
Ampara, pero ampárate primero
Guarda las distancias
Constrúyete. Cuídate
Atesora tu poder
Defiéndelo
Hazlo por ti
Te lo pido en nombre de todas nosotras.

P

21 de març
Dia Mundial
de la Poesia

Biblioteques
de Girona

Recomanació de l'Anna de la #BiblioAllende

JOAN BROSSA
Llibres -liures

B
LLIUURES!

P

21 de març
Dia Mundial
de la Poesia

Biblioteques
de Girona

ANTONINA CANYELLES
Apartada del món

Apartada del món,
com una monja tancada
sense vots ni hàbit,
abadessa del meu propi pis,
res llarguíssimes oracions
gramaticals, em castig
i em deixuplín amb fortes
fuetades sintàctiques
fins que el boli
pixa sang per sa
pecadora punta.

Recomanació de la Mercè de la #BiblioAdroher

ANTONINA CANYELLES

Putes i consentits

Llops, vigilau l'infant.
No fos cosa
que els homes se'l menjassin.

P

21 de març
Dia Mundial
de la Poesia

Biblioteques
de Girona

ZORAIDA BURGOS

Vull renéixer de les cendres

Vine i despulla't de tota la tristesa
i queda't nou i nu al meu costat.
Et besaré i et llevaré amb els llavis
tota la pols del temps i els desenganys.
Jo vull també sentir-me nova i nua
i renéixer de les cendres sota la teva mà.

GABRIEL FERRATER

Cambra de tardor

La persiana, no del tot tancada, com un esglai que es reté de caure a terra, no ens separa de l'aire. Mira, s'obren trenta-set horitzons rectes i prims, però el cor els oblida. Sense enyor se'ns va morint la llum, que era color de mel, i ara és color d'olor de poma. Que lent el món, que lent el món, que lenta la pena per les hores que se'n van de pressa. Digues, te'n recordaràs d'aquesta cambra?

«Me l'estimo molt.

Aquelles veus d'obrers - Què son? »

Paletes:

manca una casa a la mançana.

«Canten,

i avui no els sento. Criden, riuen i avui que callen em fa estrany».

Que lentes

les fulles roges de les veus, que incertes quan vénen a colgar-nos. Adormides, les fulles dels meus besos van colgant els recers del teu cos, i mentre oblides les fulles altes de l'estiu, els dies oberts i sense besos, ben al fons el cos recorda: encara tens la pell mig del sol, mig de la lluna.

J.V. FOIX
Seguir de nit la mar

Seguir, de nit, la mar, de punta a punta,
—Es Plom i Cap sa Sal!—, quan tot reposa
I allà on l'areny amb la pedra s'ajunta
Copsar el respir del món en cala closa.

Ésser molts i ningú; i a cada cosa,
En les foscors de la fosca que munta,
Dar-li un nom nou, sense alè ni pregunta,
I tenir por, com si ens colpís la llosa

D'un destí sense flam. Però gaudir
De l'únic so i de l'irreal tremir,
Dels fòsfors conjugats que l'ull agenci

I dels mots que callem i el goig avenci
—I que mai no ens direm! I compartir
Amb els estels innúmers el Silenci.

KONSTANTINOS P. KAVAFIS
Traducció de Carles Riba

Mar matinal

Deixeu que aquí m'estigui.
I que posi una mica els ulls en la natura.
Aquest mar matinal, aquest cel sense núvols,
amb llurs blaus resplendents, i la groga ribera.
Tot bell i immensament il·luminat.

Deixeu que aquí m'estigui.
I que m'enganyi com si veiés tot això
(de fet ho vaig veure un instant
quan aquí em vaig estar per primera vegada)
i no també aquí les meves fantasies,
les meves recordances, les imatges del goig.

TED KOOSER **Al capvespre, al desembre**

Traducció de Miquel Àngel Llauger i Jaume Subirana

Conduïnt pel camp per un camí de terra, vaig veure envolar-se un esparver de la cuneta amb un ratolí al bec, i va volar al costat del cotxe durant ben bé un minut, amb el ratolí encara viu, les potetes corrent tan de pressa com podien, i allà ens teníeu a tots tres, movent-nos en la mateixa direcció, cap a ponent, a poc menys de quaranta milles per hora.

MIQUEL MARTÍ I POL

Mot d'ordre

Amb el fil entortolligat en una bitlla
es podrien lligar de mans i peus
mitja dotzena d'explotadors.

Però el fil és molt prim
i només subjecta,
subtilment i eficaçment,
als explotats.

Un conjunt de fils
ben trenat
és una corda.

ALFREDO MORONCELLI *La biblioteca*

Questo è il portatile
questa è la palma
questa è la finestra
questo è il tavolo
questa è la sedia
questo è l'armadietto per lo zaino
questa è la fotocopiatrice
questo è il microfilm
questo è il bancone del prestito
questo è il catalogo ISBN
questo è il catalogo cartaceo
questa è la dottoressa Conti
questo è il libro
questo sono io.

PEREJAUME Matí

El cel és molt blau,
la terra xopa de tinta,
un arbre alena fluix.

Puja una escrivença del subsòl
i és l'aurora tan vermella
com si l'aire,
per la certesa d'aquella tinta,
posés la mà al foc.

MARTA PESSARODONA
Coses que m'estimo

Unes fotocòpies, potser esgrogueïdes,
d'uns poemes poc assequibles;
o la imatge d'escuma benigna
de la platja de quan era petita.

El do del piano un matí de diumenge
amb l'estrall del fred a la gespa;
o la tebior de la llum de maig
i la tendresa d'una primavera incerta.

El meu plor per la mort d'un estel,
anònim perquè la nit m'hi convida,
i les imatges de l'amor,
ni perdut ni finit, fent-me companyia.

La lluita per una causa,
sens dubte justa i digna,
i tot l'escalf de la mà sabuda,
perduda en mi i sense massa guia.

La mirada humida de la Nessa
i la seva sobtada alegria;
i les coses que no sé
i tots els desigs que tindrè un dia.

SALVATORE QUASIMODO

Avui vint-i-u de març

Traducció de Susanna Rafart i Eduard Escoffet

Avui vint-i-u de març entra Àries
a l'equinoci i la seva testa mascle
dóna cops contra arbres i roques
i tu amor t'espolses
amb els seus cops el vent d'hivern
de la teva orella que s'inclina
cap a la meva darrera paraula. Sura
la primera espuma damunt les plantes, pàl·lida
quasi verda i no rebutja
l'avís. I la notícia corre
ccp a les gavines que ara s'encreuen
entre els arcs iris: en surten
brollant el seu llenguatge
d'esquitxos que ressonen
dins les coves. Tu cobreixes el seu crit
al meu costat, obres el pont
entre nosaltres i les ràfegues
que la natura prepara terra endins
en un rampell sense consciència,
superes l'empenta dels brots.
I ja la primavera no ens és prou.

SAFO DE LESBOS

Cant primer

Traducció d'Eloi Creus

Afrodita immortal, de tron magnífic,
filla de Zeus, trenaenganys, t'ho suplico,
no em vulguis esclafar el cor, sobirana, amb
penes i angoixes,
sinó que vine aquí, si hi va haver un temps
que en sentir-me lluny, em feies cas
i al punt venies, deixant la daurada
casa del pare,
sobre el carro junyit. Pardals preciosos
et duïen, ràpids, a la fosca terra;
pel cel batien amb força les ales,
travessant l'aire;
i a l'acte hi éreu: i tu, benaurada,
amb un somriure al bell rostre immortal,
em demanes per què un cop més et crido i
què és el que em passa
aquest cop i què vull que passi al fons
del meu cor embogit: "A qui fetillo
aquest cop per tornar-la al teu amor?
Qui et fa mal, Safo?
Que si ara fuig, empaitarà aviat.
Si ara refusa els regals, els farà.
I si no estima, estimarà aviat
vulgui o no vulgui."
Ara, vine un cop més amb mi i deslliura'm
d'ansies feixugues i el que el cor desitja
que passi fes que passi, i en la guerra
lluïta al meu bàndol.

JOANA RASPALL

Podries...

Si haguessis
nascut
en una altra terra,
podries ser blanc,
podries ser
negre...

Un altre país
fóra casa teva,
i diries "sí"
en una altra
llengua.

T'hauries criat
d'una altra
manera.

Més bona, potser.
Potser més
dolenta.

Tindries més sort
o potser més
pega...

Tindries amics
i jocs d'altra
mena;

duries vestits
de sac o de seda,
sabates de pell
o tosca
espardenya,

o aniries nu
perdut per la
selva.
Podries llegir
contes i poemes,
o no tenir llibres
ni saber de lletra.
Podries menjar
coses llamineres
o només crostons
secs de pa negre.
Podries...
podries...
Per tot això pensa
que importa tenir
les mans ben
obertes
i ajudar qui ve
fugint de la guerra
fugint del dolor
i de la pobresa.
Si tu fossis nat
a la seva terra
la tristesa d'ell
podria ser teva.

P

21 de març
Dia Mundial
de la Poesia

Biblioteques
de Girona

JOSEP M. DE SAGARRA

Cançó de suburbi

M'estimo l'horta escanyolida
que de la fàbrica es ressent,
i em plau voltar la meva vida
d'aquest paisatge indiferent.

I em plau l'estona virolada:
gent d'amanida i berenar.
Una donzella espitregada
i una cançó que fa plorar.

I l'home humil que a l'aire ensenya
un front valent i un ull esclau,
i va amb la gorra i l'espardenya
i el farcellet i el vestit blau.

Aquí jo veig que el món se m'obre
fred i terrible com la mort.
I és tan mesquina i és tan pobra
la campaneta del meu cor!

Dels llagoters fuig la corrua
i en el meu rostre no hi ha vel
i em puc mirar l'ànima nua
sense cap mica de recel.

Estimo l'horta desolada;
el presseguer ensopit que es mor,
i l'arengada platejada,
porró de sang, tomàquet d'or.

Jo vaig seguint la vostra dèria,
homes estranys de bones dents,
que tornareu a la misèria
una miqueta més contents!

Durin els mals, durin les penes,
llàgrima, rosa, perla i bes.
Duri aquest cor i aquestes venes,
duri aquest ull que no veu res.

Vestit encès que el goig estripa,
dansa per mi! Home lleial,
vine, fumem la nostra pipa
damunt de l'herba virginal.

Digue'm les vives meravelles
del teu treball, del teu turment.
Sota el concert de les estrelles,
anem fumant tranquil·lament.

P

21 de març
Dia Mundial
de la Poesia

Biblioteques
de Girona

ESTEL SÒLÈ

Pedra, paper o tisora

No sé
si trucar-te o oblidar-te,
si entendre't o esperar que
m'entenguis a mi,
si plorar o riure,
si revòlver o Flors de Bach,
si buscar la clau o rebentar el pany,
si entrar o quedar-me esperant,
si calces o tanga,
si t'enyoro o t'ignoro,
si cafè o tallat,
si Truffaut o Godard,
si tornar o no tornar,
si escoltar el cor o el cap,
si una nit tota sola o una nit en
societat,
si ratlles o quadres,
si pedra, paper o tisora,
si un vers més o punt final.

JACINT VERDAGUER

Somiant l'Atlàntida

Lluir se veia una perla
al bell pregon de la mar;
molts pescadors per haver-la
de cap s'hi deixen anar.

Un de jove, de l'onada
trau la flor dels somnis seus,
mes al dar-la a sa estimada
cau sense vida a sos peus.

Per tu, ¡oh patria!, dintre l'ona
vaig altra perla a collir:
del viure, ¿què se me'n dóna
Si te la puc oferir?

GISELA VICENÇ I PASCUAL **La set**

Nàufraga
d'ombres i llums
llançada a l'oceà
de l'ànima
pel meu úter-canó
amb pólvora d'arrel

No tinc on aferrar-me
i si per atzar
trobés roca ferma
tornaria a l'aigua
perquè és d'aquesta sal
que estic assedegada
i no d'erma quietud

Sal d'ànima
esventrada
que una estranya set
m'apaivaga.

JOAN VINYO LI
Domini màgic

Despunten crits de fulles en els arbres,
esquinça un vol de grius el capaltard
i la muntanya, amb blau recolliment
crepuscular, porta a la falda humil
un davantal de blats encara tendres.
M'allunyo dels embruixos del ponent,
esvento les recances i les cendres
i de l'antiga troca tallo el fil.
Pasturen per la nit roques i cabres,
el riu encès es precipita al mar,
l'espai vermell s'omple de llamps com sabres;
domini màgic, regne sublunar.

Gatets, Gatets!

Els gats han vingut a prendre el te: cinquanta poemes que porten cua, VV.AA
Viena Edicions, 2017

Visc i torno

Al cor de les paraules: obra poètica : 1963-2002, Montserrat Abelló
Proa, 2102

El jardí de Nausica (Homenatge a Marià Villangómez)

Poesia completa, Maria Àngels Anglada
Vitella, 2009

Musée des beaux arts

Vit-i-set poemes, W. H. Auden
Edicions dels Quaderns Crema, 1995

Consejos para la mujer fuerte

Rebeliones y revelaciones, Gioconda Belli
Txalaparta, 2018

Llibres-lliures

Poesia Brossa, Joan Brossa
MACBA, 2018

Vull renéixer de les cendres

Convivència d'aigües: obra poètica, Zoraida Burgos
Labreu, 2017

Apartada del món

Exercicis d'una mà insomne, Antonina Canyelles
Edicions Lapslàtzuli, 2021

Llops, vigilau l'infant

Putes i consentits, Antonina Canyelles
Edicions Lapslàtzuli, 2020

Cambra de tardor

Les dones i els dies, Gabriel Ferrater
Edicions 62, 2018

Seguir, de nit, la mar, de punta a punta

Sol, i de dol, J.V. Foix
Edicions dels Quaderns Crema, 1990

Al capvespre, al desembre

Xanques vermelles, Ted Kooser
Godall Edicions, 2021

Mar matinal

Poemes, Konstantinos P. Kavafis
Edicions Callígraf, 2016

Mot d'ordre

Obra poètica, Miquel Martí i Pol
Edicions 62, setembre de 2021

La biblioteca

Generato dalla parèntesi, Alfredo Moroncelli
Bulzoni Editore, 2021

Matí

Obreda, Perejaume
Edicions 62, 2003

Coses que m'estimo

A favor nostre, Marta Pessarrodona
Godall, 2019

Avui vint-i-u de març

Obra poètica, Salvatore Quasimodo
Edicions del Salobre, 2007

Cant primer

I desitjo i cremo: poesies incompletes, Safo de Lesbos
Edicions Proa, maig del 2022

Podries

Podries, de Joana Raspall
Takatuka, 2017

Cançó de suburbi

Antologia poètica, Josep Maria de Sagarra
Proa, 1994

Pedra, paper, tisora

Dones que somiaven ser altres dones, Estel Solé
Galerada, 2011

Somiant l'Atlàntida

L'Atlàntida, Jacint Verdaguer
Edicions dels Quaderns Crema, 2002

Domini màgic

Domini màgic, Joan Vinyoli
Edicions 62, 2005

La set

Ofrena, Gisela Vicenç i Pascual
Tremendes, 2017

P

21 de març
Dia Mundial
de la Poesia

Biblioteques
de Girona

P

21 de març
Dia Mundial
de la Poesia

2023

Biblioteques
de Girona